

[Munch-Petersen.]

derfor er det netop, nu da vi staar ved dette fjerde Kriseforlig, mere aktuelt end nogen Sinde og mere afgørende at stille det Spørgsmaal, om at andre Kampmetoder maa anvendes af Arbejderklassen, om at maa gaa bort fra den stadige Defensiv, som de socialdemokratiske Førere har bundet den til, over til Angreb, over til et virkeligt Modangreb for at slaa det Angreb tilbage, som Reaktionen stadig foretager.

Det, der er Spørgsmaal om, er ikke Forhandlinger med det reaktionære Flertal i Landstinget eller Forhandlinger om saadanne Afstemningsregler, som skal fratage Arbejderne deres Medbestemmelsesret i Overenskomstssituationer; Spørgsmaalet er om Anvendelse af de Magtmidler, som staar til Arbejderklassens Raadighed. (*Hans Nielsen*: Hvad er det for nogle?). Ja, for et æret Medlem, som har stemt for en Lov, der fratager Arbejderne Strejkeretten, og oven i Købet betegner denne Lov som en Lockout-Lov, maa det selvfølgelig være saaledes, at den eneste Kampform, der findes, er Lockouter. Men for Arbejderne ligger Sagen nu anderledes; for dem er Strejkevaabenet et af de Vaaben, som Arbejderklassen kan anvende. Der findes ogsaa andre Vaaben, der findes Massedemonstration, som man i tidligere Tid har anvendt fra socialdemokratisk Side, men som i den senere Tid kun er blevet anvendt fra revolutionær Side — Massedemonstrationer til at vise Arbejdernes Masser, til at bringe Modstanderne til Indrømmelser over for de enige Arbejdermasser, som rykker frem bag de Krav, Arbejderklassen maa stille.

Dette Kriseforlig viser — som tidligere Kriseforlig —, at den Politik, som samarbejder med Borgerskabet, som lader Førerne sidde som Gidsler i det kapitalistiske Samfund for at gennemføre det kapitalistiske Samfunds Politik over for Arbejderklassen, samtidig med at binde Arbejderklassen til det yndige Land, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen taler om, til Kapitalisternes Fædreland: Danmark — at den Politik fører til stadige Indrømmelser, til stadige Tilbagetog for Arbejderklassen, til stadig Gevinst for Overklassen; for Gods-ejerne og andre Kapitalister, her i Landet. Kun en Klassekamp-Politik, kun en socialistisk Klassekamp-Politik kan igen føre Arbejderklassen fremad, saa den kan fravriste det kapitalistiske Samfund Indrømmelser og samtidig kæmpe imod selve dette Samfund og alle de Partier, der staar paa dette Samfunds Grund.

Ulrich: Det er enhver Regerings og Rigsdags Pligt, naar et Erhverv er i Nød, at træffe enhver Foranstaltning til Erhvervets Opkomst, som kan træffes uden direkte at skade andre Erhverv. Ud fra dette Synspunkt, som jeg antager ingen vil bestride Rigtigheden af, vil jeg gerne belyse Regeringens og Rigsdagens Stilling til det Lovkompleks, vi her behandler, til Op-hjælpning af Landbrugserhvervet.

Jeg vil gerne minde om, at det danske Landbrugs Varer udgør ca. 80 pCt. af Danmarks samlede Eksport, for at antyde, at Danmarks hele Velfærd er afhængig af, at det gøres lønnende at dyrke den danske Jord, da Landbruget er Grundlag for hele Danmarks Økonomi. Det danske Landbrug er i Nød, ikke fordi der er noget i Vejen med dets Produktionsevne, men fordi Priserne paa Landbrugets Produkter er faldet til et Tal, der ligger under Produktionsprisen, eller for Svineproduktionens Vedkommende, der ellers i Øjeblikket er lønnende, fordi Produktionen er blevet indskrænket paa Grund af den begrænsede Afsætningsmulighed. Det danske Landbrug er i Nød, fordi Beskatningen af fast Ejendom ikke staar i Forhold til Landbrugets øjeblikkelige Skatteevne.

Hvad har Regeringen og Rigsdagen hidtil gjort for at hjælpe Landbruget, efter at Krisen i 1930 satte ind? Ja, vi kender jo alle sammen de forskellige Kriselove, Lovene af 1931, af 1932 og af 1933, hvorigen-nem der er truffet en Række midlertidige Foranstaltninger, som har gjort det muligt at holde Landbruget saa nogenledes gaaende. Ved midlertidige Understøttelser, ved en Henstands- og Akkordlovgivning, ved Slækning af Kronen, ved Nedsættelsen af Renten, ved Destruering af Kreaturer og meget andet har man midlertidig hjulpet, men ikke uden at forbyde sig mod den Grundlov, jeg begyndte mit Foredrag med at fremsætte. Henstands- og Akkordlovgivningen har været til overordentlig stor Skade, saavel for Haandværk som for Handel.

For at faa en virkelig Undersøgelse og Bedømmelse af Landbrugets Forhold nedsatte Regeringen en Landbokommission, der efter et langt og brydsomt Arbejde afgav Betænkning og Indstilling om at træffe bestemte Foranstaltninger, der skulde gøre Dyrkningen af Danmarks Jord lønnende eller i alt Fald forøge Landbrugets Rentabilitet. Da denne Betænkning og Indstilling blev afgivet, vakte det berettiget Haab ude i Befolkningen om, at nu lysnede det,